

عنوان مقاله:

سنجش رضایتمندی روستاییان از عملکرد دهیاری ها با رویکرد حکمروایی خوب روستایی (مطالعه موردی: روستاهای دهستان جنوبی شهرستان گرگان)

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 4، شماره 14 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مهدی حسام - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران- نویسنده مسئول

محمد رضا رضوانی - استاد دانشکده جغرافیای دانشگاه تهران

حیدر آشور - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

حکمروایی روستایی، رویکردی در مقابل حکومت روستایی در نظام اداره و کنترل امور روستایی محسوب می شود و فرآیندی است که بر اساس کنش متقابل میان سازمان ها و نهادهای رسمی اداره ی روستا و سازمان ها و تشکل های جامعه ی مدنی و بخش خصوصی شکل می گیرد. امروزه با گسترش مفاهیم مشارکتیو حکومت های محلی، دولت های تمرکزگرا عملاً در پاسخگویی به نیازها و حقوق اجتماعی، سیاسی و مدنی روستاییان دچار چالش شده اند. با توجه به این که در حال حاضر یکی از چالش های بنیادی روستایی، توسعه ی مشروعیت در اداره روستاهاست، تغییر در نحوه اداره روستاها ضروری به نظر می رسد. هدف اینمقاله، سنجش رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری ها شانزده روستای دهستان جنوبی شهرستان گرگان و سطح بندی آنها است. برای این هدف، ابتدا به بررسی حکمروایی روستایی و جایگاه آن در صیانت از حقوق روستاییان و سپس به سنجش رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری بر اساس چهار مؤلفه کارایی، مشارکت، عملکردی، برابری و پاسخگویی و 29 شاخص برای این مؤلفه ها با استفاده از پرسش نامه در بین روستاییان منطقه مورد مطالعه پرداخته شد. نتایج تحقیق نشان می دهد که در صورت تحقق حکمروایی خوب روستایی، می توان امیدوار به صیانت از حقوق روستاییان بود. همچنین سنجش وضعیت رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری ها در روستاهای دهستان جنوبی شهرستان گرگان نشان داد که به صورت کلی رضایت از دهیاری هادر این دهستان در وضعیت مطلوبی قرار داشته و روستاهای نصرآباد، چهارباغ و سیاهتلو، بهترین و وضعیت راداشته اند.

کلمات کلیدی:

حکمروایی خوب روستایی، حکومت روستایی، حقوق روستاییان، دهیاری، مدل ORESTE

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405554>

